

Den sommerfugl

Sommerhusets brændeovn
har vakt en Nældens Takvinge
til live. Den tror det er sommer
midt i januars frostknude.
Den tror, det kun er at åbne
verandadøren for at slippe ud
til Jomfru Marias sengehalm
og sortebær og lyng.

Den sommerfugl er et stik
i hjertet denne
vinterdag i erindring om,
hvad du brugte af tid til
at fange sommerens fugle,
dryppe og dræbe dem med æter,
for at sætte dem på sorte
tynde nåle til studiebrug.

Lavt land

Regnvåd september,
hvor blanke bliktage
på husmændenes gårde
Under Lien blinker
i zinkhvide farver.
Her er ikke tænkt på
arkitektur eller sommersol,
men kun at skutte huse
og længer lavt ned mod
den flade jord i et landskab
hvor kun himlen er for høj
det meste af året.
Her går får i et med slåenhæk
og enebærbusk. Her dukker ræv
og hare ud og ind og væk i
ingenting. Her står kiler af
trækfugle i et kort øjeblik,
mens mennesker holder sig
inden døre bag vinduesgule
firkanter i det lave land,
hvor kun telefonpæle rager op.

Tøjsnor

Den lyse morgen, den sene nat.
I regn, i storm, i stilhed,
mens stjerner slukkes i det grønne.
Her ved tøjsnoren. Længslernes nodestativ.
En slidt slåbrok, en række badebukser
og vindblæste håndklæder, som har set
bedre dage. Gennemdrevet af havluft.
Tøjklemmer fra flere arkæologiske lag.
Somre. Uden årstal. Uden navne.